

Dosarul nr. 3ra-897/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Sîrbu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne, reprezentat de Pavel Ciorici,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Ndashi Didimous Fuependap împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne, terț Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne împotriva hotărârii din 11 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a admis acțiunea depusă de către Ndashi Didimous Fuependap,

constată:

La 22 noiembrie 2019, Ndashi Didimous Fuependap, reprezentat de avocatul Dumitru Fortuna, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că Ndashi Didimous Fuependap este cetățean al Republicii Camerun, cu domiciliu permanent în Republica Federală Germania, fiind înregistrat cu domiciliul temporar în mun. Chișinău, bd. Xxx.

La 31 octombrie 2018, organul de urmărire penală al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a Republicii Moldova a pornit cauza penală conform semnelor componente de infracțiune prevăzute la art. 362¹ alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal (organizarea migrației ilegale).

Ulterior, lui Ndashi Didimous Fuependap i-a fost atribuit statutul de bănuț, învinuit și inculpat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 362¹ alin. (3) lit. a) din Codul penal, cauza penală fiind transmisă pentru examinare în Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

La 12 aprilie 2019, în privința lui Ndashi Didimous Fuependap a fost aplicată măsura preventivă sub formă de liberare provizorie sub control judiciar,

care a fost prelungită până la 24 iulie 2019, cu aplicarea restricțiilor de nepărăsire a locuinței temporare din Republica Moldova.

Prin încheierea din 19 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în dosarul nr. 1-1240/19, s-a anulat temporar restricția de nepărăsire a localității în Republica Moldova, stabilită prin încheierea din 12 aprilie 2019 și i s-a acordat permisiunea de a pleca din Republica Moldova în Republica Federativă Germania până la 08 iulie 2019. Astfel, în baza permisiunii instanței de judecată, Ndashi Didimous Fuependap a părăsit teritoriul Republicii Moldova, deplasându-se la domiciliul său din Germania.

La 18 august 19, ora 15.20, Ndashi Didimous Fuependap s-a prezentat la punctul de trecere a frontierei de stat Sculeni /intrare/ în Republica Moldova, în vederea respectării interdicțiilor impuse prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a măsurii preventive aplicate în privința sa, precum și de a participa la judecarea cauzei penale. Însă, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a Republicii Moldova a emis în privința lui Ndashi Didimous Fuependap decizie de refuz de a intra în Republica Moldova. Astfel, acesta a fost nevoit să revină în Republica Federativă Germania.

Reprezentantul reclamantului a notat că drept temei pentru care lui Ndashi Didimous Fuependap i-a fost refuzată intrarea în Republica Moldova a servit faptul că pe numele acestuia este instituit un consemn la frontieră de nepermitere a intrării în țară. Însă, Poliția de Frontieră nu a explicat, nu i-a adus la cunoștință ce fel de consemn și de către cine a fost instituit, precum și care e norma legală de refuz.

Astfel, a contestat în contencios administrativ decizia Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de refuz de a intra în Republica Moldova, iar în cadrul procesului a aflat din dosarul administrativ că decizia de refuz a fost emisă în temeiul consemnului instituit de către Biroul de migrație și azil al Republicii Moldova prin decizia nr. 27 din 19 iulie 2019 privind declararea cetățeanului Republicii Camerun Ndashi Didimous ca persoană indezirabilă pe o perioadă de 10 ani.

Reprezentantul reclamantului a menționat că decizia Biroului de migrație și azil al Republicii Moldova nr. 27 din 19 iulie 2019 nu i-a fost notificată lui Ndashi Didimous Fuependap în modul stabilit de lege, iar despre existența acesteia ultimul a aflat prin intermediul reprezentantului său abia la 18 noiembrie 2019, după ce a luat cunoștință de materialele dosarului administrativ în care a fost emisă decizia Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de refuz de a intra în Republica Moldova.

În opinia părții reclamante decizia Biroului de migrație și azil al Republicii Moldova nr. 27 din 19 iulie 2019 este neîntemeiată și urmează a fi anulată, deoarece declararea lui Ndashi Didimous Fuependap ca persoană indezirabilă a fost aplicată ca o măsură la propunerea autorității competente în domeniul ordinii publice și al securității naționale, ce dețin date sau indicii temeinice în privința străinului care a desfășurat, desfășoară ori intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică. Însă, în decizie nu s-au indicat circumstanțele ce determină existența pericolului pentru securitatea națională, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței unei concluzii bazate pe rațiunea de securitate națională.

Respectiv, decizia Biroului de migrație și azil al Republicii Moldova nr. 27 din 19 iulie 2019 este nemotivată, deoarece din conținutul acesteia nu este cert în temeiul cărui aliniat al art. 55 din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010 a fost emisă. Deși, conform alin. (3) al acestui articol, autoritatea competentă pentru străini emite o decizie motivată privind declararea străinului persoană indezirabilă după ce s-a constatat că este ca atare.

Totodată, decizia Biroului de migrație și azil al Republicii Moldova nr. 27 din 19 iulie 2019, contrar prevederilor art. 56 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, nu a fost adusă la cunoștință lui Ndashi Didimos Fuependap, în vederea exercitării dreptului său de apărare, fapt pentru care acesta a omis termenul de atac, fiindu-i îngrădit accesul la justiție și la un proces echitabil. Potrivit art. 53 și art. 56 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, decizia privind declararea străinului ca persoană indezirabilă se întocmește în 2 exemplare, în limba de stat și într-o limbă de circulație internațională, înțeleasă de străin, iar un exemplar se înmânează contra semnătură străinului. În cazul când străinul nu este prezent, comunicarea se face prin poștă, cu confirmare de primire la adresa declarată de străin.

La fel, decizia Biroului de migrație și azil al Republicii Moldova nr. 27 din 19 iulie 2019 nu conține nici un motiv de nepermitere a intrării lui Ndashi Didimos Fuependap în Republica Moldova din cele prevăzute la art. 8 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010.

Mai mult ca atât, măsura nepermitterii intrării în țară a lui Ndashi Didimos Fuependap nu a fost motivată și nu i-a fost explicată acestuia, deși, conform art. 8 alin. (3) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, măsura nepermitterii intrării în Republica Moldova a străinului va fi motivată de Poliția de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne și va fi comunicată persoanei în cauză, faptul consemnându-se în Sistemul informațional integrat automatizat în domeniul migrației și al azilului.

Totodată, art. 9 alin. (5) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 stipulează că instituirea măsurii interdicției de intrare în Republica Moldova se comunică străinilor în scris de către organul care a adoptat măsura împreună cu motivele care stau la baza dispunerii ei. Interdicția de intrare în Republica Moldova, se aduce la cunoștință străinului printr-o decizie separată fie concomitent cu o decizie de returnare.

Legiitorul a prevăzut expres temeiurile și durata interdicției de intrare în Republica Moldova, care potrivit art. 10 alin. (3) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, în cazul străinilor care au comis pe teritoriul Republicii Moldova infracțiuni cu intenție sau infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave din imprudență, durata interdicției de intrare pe teritoriul Republicii Moldova este de 5 ani, iar când aceștia reprezintă o amenințare gravă pentru ordinea publică sau pentru securitatea națională, durata interdicției se stabilește pentru un termen de până la 10 ani.

Reprezentantul reclamantului a indicat că, în speță, nu este clar după care criterii autoritatea publică a stabilit interdicția pe un termen de 10 ani, fără a argumenta această soluție și a specifica care a fost acea amenințare gravă pentru ordinea publică sau securitatea națională, pentru care se aplică interdicția maximală.

Cu atât mai mult că, în baza art. 60 alin. (2) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, se suspendă îndepărtarea străinului din țară în caz când este bănuit, învinuit, inculpat într-o cauză penală.

La caz, autoritatea publică nu a respectat niciuna din aceste reguli, fapt prin care a încălcat flagrant dreptul accesului liber la justiție, la apărare și la libera circulație a lui Ndashi Didimos Fuependap.

Subsecvent, reprezentantul reclamantului a atras atenția asupra faptului că în prezent pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, se află cauza penală de învinuire a lui Ndashi Didimos Fuependap în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 362¹ alin. (3) lit. a) din Codul penal, iar în privința lui fiind aleasă măsura preventivă sub formă de control judiciar, fiind instituite careva obligațiuni, inclusiv de a se prezenta în fața instanței și a nu-și schimba domiciliul temporar, care nu pot fi executate de către Ndashi Didimos Fuependap din motiv că i s-a refuzat intrarea în Republica Moldova.

De asemenea, a subliniat că la moment în privința lui Ndashi Didimos Fuependap nu există o sentință de condamnare, prin care s-ar fi constatat că acesta a comis vreo infracțiune pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, nepermiterea lui Ndashi Didimos Fuependap de a intra pe teritoriul Republicii Moldova îi încalcă flagrant drepturile de a participa la examinarea cauzei penale, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, precum și drepturile procesual penale, deoarece este în imposibilitate de a-și executa obligațiunile aplicate prin măsura preventivă aleasă în privința acestuia, fapt care poate negativ influența mersul judecării dosarului penal, precum și poate duce la schimbarea măsurii preventive.

Reclamantul Ndashi Didimos Fuependap, reprezentat de avocatul Dumitru Fortuna, a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea deciziei Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 27 din 19 iulie 2019 „cu privire la declararea străinului ca persoană indezirabilă”.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a atras în proces în calitate de persoană terță Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova (f.d. 48).

Prin hotărârea din 11 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea.

S-a anulat decizia Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 27 din 19 iulie 2019 „cu privire la declararea străinului ca persoană indezirabilă” (f.d. 103, 113-122).

La 02 iulie 2020, Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova a depus apel împotriva hotărârii din 11 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii (f.d. 107).

La 08 iulie 2020, Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus prin intermediul poștei electronice la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, apel nemotivat (f.d. 109-111), iar la 10 august 2020 a depus motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii (f.d. 130, 131-133).

Astfel, instanța de recurs constată că la demararea căii de atac în ordine de apel, Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a respectat termenul de atac instituit la art. 232 din Codul administrativ.

Prin încheierea din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibil apelul depus de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, în conformitate cu art. 236 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, din motivul neprezentării motivării (f.d. 138-139).

Prin decizia din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea din 11 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 162, 163-173).

În consolidarea soluțiilor prima instanță și instanța de apel au constatat necesitatea anulării deciziei Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne nr. 27 din 19 iulie 2019, prin care s-a declarat cetățeanul Republicii Camerun – Ndashi Didimous Fuependap ca persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova pe o perioadă de 10 ani, deoarece acesta are calitatea de inculpat într-un dosar pendinte pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) din Codul penal și că în privința acestuia a fost aplicată măsura preventivă sub formă de control judiciar (f.d. 37-44, 45).

Instanțele inferioare au notat că în privința lui Ndashi Didimous Fuependap nu este emisă o sentință de condamnare și că prin prisma art. 321 alin. (1) din Codul de procedură penală acesta are obligațiunea de a se prezenta fața instanței de judecată.

Cu atât mai mult că, prin prisma prevederilor coroborate ale art. 12 alin. (1) și art. 60 alin. (2) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, se suspendă îndepărtarea străinului din țară în cazul când este bănuț, învinuit și posedă calitatea de inculpat într-o cauză penală.

La 25 mai 2021, Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 175, 178).

La 09 august 2021, Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și emiterea unei decizii noi sau, după caz, restituirea cauza spre rejudecare în instanța de apel (f.d. 188-189, 190).

În motivarea recursului, în esență, a invocat că a declarat străinul Ndashi Didimous Fuependap ca persoană indezirabilă în baza demersului parvenit de la Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, care poartă grad de secretizare a informațiilor atribuite la secret de stat și parafă de secretizare pentru purtătorii materiali de asemenea informații, în conformitate cu prevederile art. 11 din Legea cu privire la secretul de stat nr. 245 din 27 noiembrie 2008.

Recurentul a considerat eronate argumentele lui Ndashi Didimous Fuependap precum că în privința sa au fost încălcate normele naționale și internaționale, or, măsura de declarare a intimatului ca persoană indezirabilă s-a aplicat din motive de securitate națională și în urma unei analize efectuate pe acest caz de către Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova. Motivele care au stat la baza emiterii deciziei privind declararea intimatului ca persoană indezirabilă nu au fost și nu pot fi menționate din considerente întemeiate ce țin de securitatea națională. Aceste informații nu pot fi dezvăluite nici în cadrul examinării cererii în instanța de judecată.

Conform art. 56 alin. (2) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, comunicarea datelor și a informațiilor care constituie motivele deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă se poate face, pentru rațiuni de securitate națională, numai în condițiile stabilite și numai către destinatarii prevăzuți în mod expres de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la securitatea națională și la protejarea secretului de stat. Astfel de date și informații nu pot fi sub nici o formă, direct sau indirect, aduse la cunoștință străinului declarat persoană indezirabilă, inclusiv în cadrul examinării în instanța de judecată a contestării deciziei privind declararea străinului persoană indezirabilă.

Astfel, unul din motivele declarării străinului Ndashi Didimous Fuependap ca persoană indezirabilă pe teritoriul Republicii Moldova a fost și implicarea acestuia în activități infracționale de organizare a migrației ilegale, fapt pentru care este atras la răspundere penală în dosarul penal aflat la moment pe rolul instanței de judecată.

La 21 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a notificat intimatului, reprezentantului acestuia și terțului copia recursului motivat depus de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne împotriva deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul procedural de a depune referințe. Însă, până la examinarea admisibilității recursului, aceștia nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au depus referințe în care să-și expună poziția procesuală și argumentele sale în privința criticilor formulate în recurs (f.d. 191, 192-193).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 28 aprilie 2021 (f.d. 162). La 25 mai 2021, Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat (f.d. 175). Potrivit avizului de recepție a corespondenței DS8001941164AS decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului la 08 iulie 2021 (f.d. 183). Motivarea recursului a fost depusă la Curtea Supremă de Justiție la 09 august 2021 (f.d. 188).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind modul și termenul de depunere a recursurilor.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. În acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că

admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de

atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurentă este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh